

Redakcja (inserty) przyjmuje opowiadający przedsiębiorca tego działu p. Jan Strycharski w biurze inseratowym „Głosu Narodu“ róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej l. 7. Od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 16 hal, — za każdy następny raz 12 hal. — Nadesłane po 60 hal, od wiersza za każdy raz. — Śluby sekrologi etc. wiersz 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokolowski, pasaż Hausmanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurt nad Menem, Berlinie, Lipsku, Wrocławiu). — M. Opelik, R. Mosse, M. Dukas, H. Schalek, w Paryżu C. Adam rue de Varenne 88.

Niemiecki bohater.

Dziewice wszechniemieckie mogą uwieńczyć Wolfa wieńcem z wawrzynu i czcić go dalej, jako wzór cnoty i honoru. Jeżeli na wzór panny Tschan, uwielbienie posuną po za granice plato- nizmu, będzie im to nawet za zasługę poczytane, bo geniusz Germanji jest wcielony w tego ryce- rza bez plamy i skazy, któremu kobieta ger- mańska nie powinna niczego odmawiać. — Tak orzekli przysięgli pragermańskiego miasta Gnie- wina, karząc surowo Schalka za to, że ośmielił się publicznie podać w wątpliwość wyrafinowaną uczciwość Wolfa. Ten wyrok ma szczęściem zna- czenie tylko dla wszechniemców, dla ogółu lu- dzi uczciwych, a zwłaszcza dla Słowian, proces gniewiński był jednym ohydny skandalem, z którego się okazuje, że można brać łapówki, można wchodzić w podejrzaną układy z obcymi rządami, można uwodzić narzeczone przyjaciół i potem ich wydrwiwać, można wogóle podeptać wszystkie zasady uczciwości i honoru, a być za- razem bardzo dobrym, nawet najlepszym i naj- bardziej szanowanym politykiem wszechniemie- ckim.

My, którzy pod zaborem pruskim tak dokła- dnie wiemy, co to jest polityka wszechniemie- cka, jakimi drogami chodzi i jakimi zasadami się trzyma, nie dziwimy się bynajmniej, że przywó- dcami jednego z wszechniemieckich odcieni mogą być kanalie w rodzaju Wolfów, Schönererów i im podobni. Dziwilibyśmy się ogromnie, gdyby było inaczej.

Oto ostatnie doniesienia o procesie gniewiń- skim:

Po przemówieniach zastępcy prawnego Wol- fa, dra Rosy i obrońcy Schalka, dra Bergera, zabrał głos pos. Wolf i prosił o zasądzenie Schalka. Pos. Schalk w krótkiej mowie odpo- wiedział na wywody Wolfa i prosił o uwolnie- nie. Po wygłoszeniu przez przewodniczącego „re- sume“ przysięgli udali się na naradę nad posta- wionymi im pytaniami.

Po przeszło 2 godz. obradach przysięgli je- dnogłośnie zatwierdzili 4 pytania główne, odno- szące się do osk. posła sejmowego Wüsta i głów- ne pytania co do pos. Schalka, zaś pytania dodatkowe, dotyczące kwestji przeprowadzenia dowodów prawdy co do obu oskarżonych zaprze- czyli.

Na podstawie tego werdyktu trybunał ska- zał Wüsta na 1000 k. grzywny ewentualnie 20 dni aresztu, a Schalka na 800 kor. grzywny ewentualnie na 16 dni aresztu. Z kosztów proces- u Wolf ponosi dwie trzecie, Schalk jedną trzecią, koszta zaś postępowania karnego pono- szą obaj oskarżeni w równych częściach.

Przed wydaniem wyroku obaj oskarżeni za pozwoleniem przewodniczącego opuścili salę roz- praw celem uniknięcia wrogich demonstracji. Gdy prezydent ogłosił wyrok, odezwały się z au- dytorjum okrzyki „Heil!“ Przewodniczący zgromił surowo okrzyki i wezwał, by w sali rozpraw wstrzymać się od wszelkich objawów. Gdy przy- sięgli opuszczali gmach sądowy, licznie zebrana publiczność przyjęła ich owacyjnie, tak samo Wolfa, gdy wracał do hotelu. Potem zapanował spokój. Wieczorem odbył się w restauracji ban- kiet, urządzony przez zwolenników Wolfa z po- wodu zwycięstwa.

Dodać trzeba, że koszta procesu są bardzo znaczne i wynoszą blisko 15.000 koron.

KRONIKA.

Kraków 9 grudnia.

JE. ks. Wincenty Chłodziak-Popiel, arcybiskup warszawski, w przejeździe z Rzymu bawi w Krako-

wie. Ks. arcybiskup jest gościem JE. księcia kar- dynała w książęco-biskupim pałacu.

Nowy fizyk miejski, dr Aleksander Wilkosz, w sobotę w południe składał na ręce prezydenta miasta p. Friedleina przysięgę służbową.

Sw. Mikołaj w Reursie urzędniczej, w Besedzie Czeskiej i w „Sokole“. W salach dawnego ka- syna powszechnego zgromadził obchód św. Mikołaja takie mnóstwo osób i dzieci, że ledwie zdołali się po- mieścić w dużej sali.

Program rozpoczęli „Łobzowianie“, odegrani przez samych młodocianych amatorów, pod kierunkiem p. J. Otto. Wyborne odegrane były role Pawłowej i Protazego, jak również starego Szymona. W końcu śpiewano kilka kupletów bardzo dowcipnych. Szkoda tylko, że Profazy ze sceny reklamował „żydowską knajpę“. Po Łobzowianach popisywały się dwie uc- zennice pani Grodzkiej, z których Zofia Polednia- kówna, grała Leszetyckiego „Valse Chromatique“ i Paderewskiego „Krakowiaka“, zaś pna Helena Skwier- czyńska „Walca“ i „Mazurka“ Chopina. Obie piani- stki zyskały powszechny oklask za artystyczną in- terpretację wykonanych utworów. Na skrzypcach popi- sywał się, młody Marjan Senowski.

Po koncercie nastąpiła najważniejsza część pro- gramu, rozsunęła się zasłona i wśród białych obłok- ków w otoczeniu licznych aniołów i aniołków ukazał się św. Mikołaj w infule z pastorałem, który stosow- nym wierszem powitał młodzież i dziatwę słuchają- cą jego przemowy z bijącym sercem, a pobłogosławi- wszy dziatwę znikł w obłokach przy oświetleniu ben- galskim, obiecując powrócić na rok przyszły. Nastę- pnie jeden z aniołów czytał listę najmłodszej dziatwy w liczbie 58 dziewczątek i 54 chłopczyków, z któ- rych każde z rąk p. Sulimirskiego otrzymało torebkę z cukrami i ciasteczkami z cukierni p. Piaseckiego. Młodzież starsza zajęta była przez ten czas korespon- dencją przy „ad hoc“ urządzonej poczcie. Wreszcie zaczęła się ogólna zabawa przy muzyce 56 pułku, zakończona z uderzeniem godz. 12 w nocy.

W sąsiedniej sali br. Johnów w tymże czasie „Beseda Czeska“ z bardzo interesującym programem obchodziła „Zabawę Mikulasska“. Panie Syslowa i Za- hradnickówna, oraz pp. Niemcezek i Chotasz odegra- li na początku komedię Roscina „Ona mówi przez sen“. Wyborny kwartet męski odśpiewał pieśni Ahl- ströma, Beethowena, Worobkiewicza i inne. Szybko- malarz w kilku minutach wymalował bukiet i zachód słońca, dalej odegrano pocieszny dialog „Głuchego i ślepego“. Wreszcie o północy zjawił się św. Mikołajs (p. Wesely) w asystencji anioła, p. Wagnera i arcy- zabawnego diabła, p. Niemceczka z długim krowim o- gonem, w łańcuchu i widłami. Trójka ta pośredni- czyła przy rozdawaniu licznych prezentów, przeważnie pomiędzy osoby starsze, bo dzieci było zaledwie kil- ka. Rozdział prezentów był najweselszym, ponieważ pod adresami kawalerów posyłano ślimaczki, zabawki dzieciinne opakowane w 50 lub 60 papierów, stare krawaty, pełtane figurki i t. p., oprócz tego przy- syłano także przedmioty praktyczne, jak mufki, bluzki, washlarze, cygara i t. d., przyczem przy odbiorze składano centowe składki na „Matice szkolną“.

Obchód św. Mikołaja w naszym „Sokole“, zgromadził w niedzielę 300 sokolich „piskląt“, oraz mnę- gą ilość osób dorestych, tak że olbrzymia sala była zapełniona. Program rozpoczęły produkcje orkiestry amatorskiej „Sokoła“. Odegrano mianowicie uverturę Zadrzala p. t. „Sobój“. Orkiestra ta, w której skład wchodzi pełni talentu amatorowie, tworzy już obecnie artystyczny zespół, dzięki niezmiernie pracowitej pracy kapelmistrza druha L. Urygi.

Nader wdzięcznie odegrali młodzieńskie dziewcząt- ka: Świd. i Mich. sztukę p. t. „Kenik polay i mrówka“, za co je publiczność zresztą obdarzyła oklaskami. Jeden z młodzieńców wygłosił monolog humorystyczny. Gramofon wypełniał paury.

Głównym punktem zabawy był naturalnie zjazd św. Mikołaja ze świtą, poprzedzony progiem dosko- nale oddeklamowanym przez druha pannę Burę... Po tem zajęli pole „kusy“ i gnomy. Przyczyną prawdzi- wej wesołości były ewolucje gimnastyczne „dziada“. Wreszcie obdarowane dzieciaki licznymi prezentami z myślą o przyszłym obchodzie opuszczali sokolnie rozbawione i zadowolone.

Komitetowi urządzającemu zabawę należy się u- znanie za poprawne przeprowadzenie programu mimo

trudności, wyłaniających się w ostatniej chwili. Os- soba mająca odegrać rolę św. Mikołaja nie przybyła wcale tak, że ważną tę rolę musiano w ostatniej chwili powierzyć komu innemu.

Z Czytelní akademickiej. W środę d. 10 b. m. o godz. 5 po południu odbędzie się w lokalu Czy- telní akademickiej (Wolska 12, parter) XXIII posie- dzenie. Program wypełnia odczyt J. Maciejowskiego „Rozbiór karykatur“ J. A. Kisielewskiego.

W Towarzystwie miłośników cytry w lokalu własnym przy ulicy Mikołajskiej l. 16 odbył się w niedzielę wieczorem domowy. Po produkcjach na cy- trach w różnych kompletach, p. G. Senowski odśpie- wał bardzo zabawne kuplety. Następnie zabawiano się w loteryję fantową i w rozmaite gry towarzyskie. Za- bawa przeciągnęła się do g. 2 w nocy.

W klubie prawników odbył się w niedzielę wie- czorem deklamacyjny muzykalny, urządzony staraniem kłca panien, opiekujących się opuszczeniemi dziećmi. Licznie zebrana publiczność przysłuchiwała się z za- jęciami nader urozmaiconemu programowi, wyborne wykonanemu przez siły amatorskie. Oklaskiwano za- tem grę na fortepianie p. Sptawieńskiego i grę na skrzypcach p. Brezińskiego, śpiew panny Uzarskiej, tudzież panów Łowczyńskiego i Krudowskiego, a wreszcie deklamację p. Moszyńskiego. Zawsze mile widziany na estradzie chór akademicki zaśpiewał kilka pieśni. Dochód wynosił przeszło 100 koron, z czego młode i gorliwe opiekunki z pannami Wolf- fówną i Lewicką na czele mogą być zupełnie zado- walone.

Wydział kongregacji kupieckiej obradował w sobotę dnia 6 bm. w sprawie projektu nowej ustawy przeciwko opilstwu, wniesionej do Rady państwa.

Wydział uchwalił rozesłać odezwy do wszystkich kupców na prowincji w zachodniej Galicji, celem zwolnienia walnego zebrania, aby skutecznie wystąpić przeciwko niektórym postanowieniom ustawy. Wydział jest zdania, że projekt rządowy zagraża interesom ku- piectwa, a całą konsumcyjną publiczność oddać może w ręce klki propinacyjnej. Kupiectwo Niższej Austrii, Moraw i Śląska odbyło już walne zebrania w tej sprawie i 2000 kupców zaprotestowało energicznie przeciw ustawie w tej formie, wychodząc z założenia, że nie ten się upija, kto kupi butelkę słodzonej wód- ki do użytku domowego, ale ten, co się wala i po- niewiera po szynkowniach żydowskich, które w usta- wie zostają nietknięte.

Związek handlowy Kółek rolniczych odbędzie Walne Zgromadzenie członków w piątek dnia 19 bm. Związek handlowy, założony przed 10 laty, prowa- dzony przez ludzi fachowo wykształconych, przy ener- gicznej pracy rozwinął się znakomicie i posiada dziś już kilka filji, we Lwowie, Rzeszowie i Wieliczce

Pierwszy wieczór uroczysty uczniów VII klasy gimnazjum IV, ku uczczeniu Adama Mickiewicza, zgromadził w poniedziałek w górnej sali „Sokoła“ oprócz grona profesorów, wiele rodzin tudzież mło- dzież szkolną. Wieczór ten cieszył się zupełnem i za- służonem powodzeniem. Program był doborowy i ob- fity. Deklamacje solowe jak i zbiorowe, pod dosko- nalem kierownictwem p. Sosnowskiego, były wzorowe.

„Ode do młodości“ wygłosił p. Gwiżdż, „Dialog Litawora z Prymwidem“ deklamowali pp. Palla i Kościński, wreszcie cały zastęp uczniów odegrał scen- ną więzienną z III części „Dziadów“. Grających u- charakteryzował doskonale fryzjer p. Kowalski.

Część muzyczna wypadła także bez zarzutu. Na szczególne uznanie zasługuje młoda, a już dobrze zgrana orkiestra pod batutą p. Adama Horowitza, który wystąpił także jako solista na skrzypcach. Śpiew solowy p. Holika (bas) i p. Kilińskiego (te- nor) były mocno oklaskiwane, jak również chóry pod kierunkiem p. St. Napielskiego.

Słowo wstępne wieczoru wypowiedział uczeń Ka- szyczko. Zakończenie prof. Boratyński.

W sobotę odbył się podobny wieczorek w gmachu gimnazjum Sobieskiego, którego program składał się z popisów orkiestry i chóru — gry na fortepianie, sola skrzypkowego p. Hablińskiego i deklamacji solowej. W deklamacji zbiorowej (wyjątek z Irydjonów) odznaczył się szczególnie uc- zeń Szyszka. Tenże wypowiedział słowo wstępne. Zakończenie zaś prof. Mazanowski.

Uczniów grających w „Irydjonie“ charakteryzo-

wał fryzjer żydowski z kaskawej protekcji jednego z prof. sów katolików.

Z teatru. Wczorajsza „Nieboska komedia“ zapełniła teatr po raz szósty, dlatego dyrekcja postanowiła wprowadzić ją na repertuar w najbliższą niedzielę. W środę zaś grana będzie po raz drugi arcywesoła krotchwila „Małżeństwo na próbę“, która onegdaj wywoływała sute oklaski za każdym numerem śpiewu, jak i za grę artystów.

Jak popieramy przemysł krajowy. Kiedy po latach 20, kiedy ogromne sumy przelewano do kieszeni wiedeńskiej firmy Pezoldt et Süss, dostawców materiałów leczniczych dla szpitali w Krakowie, Lwowie i Kulparkowie, znalazła się nareszcie krajowa firma, która wystąpiła z ofertą tańszą od firmy wiedeńskiej, można było oczekiwać, że ona otrzyma tę ważną dostawę. Tymczasem nasza najwyższa władza autonomiczna inaczej się zapatruje na tę sprawę. — Ofertę na dostawę leków i materiałów dla szpitali krajowych o wiele tańszą od wiedeńskiej, wniosła firma polska M. L. Dobrowolski z Podgórza. Wydział krajowy nie zwrócił uwagi na to, że przez przyjęcie tej oferty około 20.000 koron rocznie pozostanie w kraju, a przeszło 60 osób, a może tyle rodzin znajduje zajęcie i utrzymanie. Oddano dostawę znowu wiedeńczykom i znowu cudzoziemcy zabiorą krocie z naszego uboższego kraju. Ciekawa rzecz, jakie pobudki skłoniły Wydział krajowy do tego faworyzowania Niemców.

Oryginalny dar. Z miasta donoszą nam, że jeden z wyższych urzędników w Podgórzu ofiarował na loteryję spóżyweż fant niezwykle, a mianowicie stare męskie ubranie. Nadmienić należy, że po fany chodziły żony urzędników miejscowych.

Ogledziny pomieszkań Dzisiaj odbędą się ogledziny pomieszkań szewców, wykonywujących prace zawodowe w własnych mieszkaniach. Ogledziny te zarządziło biuro statystyczne min. handlu. W skład komisji wchodzi pod przewodnictwem dr Stan. Henr. hr. Badeniego, fizyk miejski dr Aleks. Wiltoz, p. Józ. Błotnicki, koncepcista magistratu, oraz reprezentanci stow. szewców i pomocników szewskich. Rzeźmięśnikom szewskim, należącym do komisji, przyznano dziennie odszkodowanie 6 kor.

Festyn lodowy w parku Krakowskim przy muzyce 56 pułku, iluminacji lampjonami i efektownej dekoracji terenu obeliskami lodowymi, wypadł w niedzielę bardzo dobrze. Pomimo, że zapowiadany św. Mikołaj na lodzie się nie zjawił, rozdzielono pomiędzy publiczność około 300 upominków. Zabawa trwała od g. 3 po południu do 7 wieczór. Na lodzie zgromadziło się przeszło 500 osób.

Chór akademicki wybrał prezesem p. Tadeusza Łakocińskiego, sekretarzem p. Długopolskiego, skarbnikiem p. Chlipalskiego, bibliotekarzem p. K. Nożyńskiego. Do wydziału weszli pp. Jan Gadomski, Wodecki i Piotr Kosiński. Do komisji kontrolującej wybrani zostali pp. Bielecki i Ziemia.

P. Gustaw Fiszer z powodu niedyspozycji odwołał niedzielny wieczór swój humorystyczny. W tych dniach jednak będziemy mieli sposobność usłyszeć niezrównanego monologistę.

Uroczysty wieczór w lokalu Stowarz. kupców, młodzieży handlowej w niedzielę zagał słowem wstępnym prof. dr August Sokółowski, którego historyczny wywód przyjęto prawdziwie rzęsiście oklaskami. Ozdobą dalszego programu była prześliczna deklamacja młodziankiej Broni Jamkowskiej, która z uczuciem i ze znakomitem zrozumieniem wygłosiła cały szereg patryjotycznych wierszy. Obok niej należy się równe uznanie młodziankiej p. Helenie Skwirzyńskiej, pianistce, uczennicy p. Grodzickiej, za odegranie Leszetyckiego „Mandolinaty“, „Walc“ Chopina. Pięknie odegrał na skrzypcach p. Jarecki „Cavatine“ Raffa i „Chanson Polonaise“. Program uzupełnił śpiew p. Jaworskiej i melodeklamacja p. J. G. W. tudzież produkcja chóru stowarzyszenia pod kierunkiem p. St. Stępniewskiego.

Wieczornica miesięczna w „Sokole“ zgromadziła w niedzielę liczną grupę członków wraz z ich rodzinami. Przez orkiestrę bawiono się wybornie śpiewem solowym i choralnym, jak i częścią humorystyczną obok poważnej pogawędki, która niejedną poważną sprawę z życia sokolstwa dotyczyła.

Posiedzenie Klubu słowiańskiego. W sobotę miał w mieszkaniu Koła artystyczno literackiego pan Nitsch odczyt o naszych kresach zachodnich. Prelegent roztoczył przed słuchaczami bardzo smutny obraz. Pokazuje się, że najdalej wysunięte między Niemców nasze placówki narodowe są już nawpół zniemczane. Naprzykład w zachodniej połowie powiatu między-chodzkiego starzy ludzie mówią jeszcze i po polsku i po niemiecku, dzieci ich jednak po niemiecku. Na pytania, dlaczego dzieci bywają tak wychowywane, rodzice odpowiadają: „Uczymy ich po niemiecku, żeby im było potem łatwiej w szkole“.

Do pogorszenia tak smutnych stosunków przyczyniają się niestety, w znacznej mierze księża katolicki, i pastory protestanccy, i to zarówno Polacy jak i Niemcy, gdyż oni uważają religię za rzecz tak dalece podstawową, że często zapominają o rozwoju i uświadomieniu narodowościowym, ba, nawet zachowują się często opornie wobec śmielszych w tym kierunku usiłowań.

Na temat tego niezwykle zajmującego odczytu wywiązała się dyskusja, a raczej pogadanka, w której zabierali głos pp.: Sokółowski, Zdziechowski, Ko-

nieczny i inni. Wszyscy potwierdzali pesymistyczny pogląd prelegenta na kwestję niemieczenia kresów i nawet dorzucali po parę faktów do obfitej ich wiązanki w odczycie.

Okrutny gospodarz. Pan Franciszek Bąk, gospodarz rolny w Wyciążach, za to, że mu służąca Jadwiga Pluta, nie dość pięknie buty wyczyściła, zbił ją, skopał, skaleczył i na mróz z domu wypędził. Biedna dziewczyna zgłosiła się w niedzielę po południu tu do szpitala, że jednak obrażenia nie zagrażają jej życiu została odprawiona. Nie mając żadnej pomocy udała się do policji gdzie znalazła chwilową opiekę. Przeciw nieludzkiemu gospodarzowi wniesioną została skarga do sądu.

Nagła śmiercią zmarła w niedzielę przed południem Amelia Sliwińska zamieszkała przy ulicy Szlak 1. 7. Przybyłe pogotowie ratunkowe skonstatowało już tylko nagły zgon.

Stowarzyszenie katolickie „Przyjaźń krakowska“ ma zaszczyt niniejszem serdecznie podziękować komitetowi pań, który raczył zająć się urządzeniem kiermaszu w dniu 9 listopada r. b., tylko staraniu, zapobiegliwości i ofiarności pań komitetowych. Przyjaźń krakowska zawdzięcza czysty dochód z kiermaszu 262 k. 36 hal., który przy obecnych stosunkach był niespodziewanym. Zarazem Stowarzyszenie dziękuje panu kapelmistrzowi Hockowi za danie orkiestry bez pretensji i szanownym ofiarodawcom gotówki i fantów do loterji.

Kiermasz na pomnik ś. p. Bałuckiego osiągnął do sali Saskiej bardzo liczną publiczność. Na około sali były ustawione piękne, artystyczne pawilony, w których uproszone panie sprzedawały fany na różne loterje. Sprzedaż kwiatów prowadziły z wielkim powodzeniem artystki naszej sceny pp. Arkawinówna i Ordonówna, panna Mrozowska (w polskiej sukni) kierowała pawilonem wróżb. Bufet był w ciągłym obłożeniu. O godzinie 5 grono młodych amatorów urządziło przedstawienie „nadsceny“, podczas którego wykonawcy ucharacteryzowani, oddeklamowali mniej lub więcej udatne parodie modernistycznych wierszy.

Sądźmy tylko, że przybieranie maski osób znanych w naszym mieście, choć nawet nie w celu złośliwym, nie było odpowiednie. Największe oklaski zbierał p. Ripper jako dekadencek muzyk. Po przedstawieniu odbyła się licytacja obrazów i szkiców ofiarowanych przez wybitnych artystów naszego miasta.

Wogóle kiermasz powiódł się wybornie, a dochód zebrany zasili wydatnie kasę pomnika. Komitet urządzający z pp. Hubaczkami i Wedzinoskimi na czele, tudzież pp. Bindrowski, Góra, Pieniątek, Ripper i Harashin, ma prawdziwą zasługę w urządzeniu tej sympatycznej zabawy.

W Czytelni dla kobiet utworzoną została sekcja przemysłowa, która jest zawiązkiem nowego stowarzyszenia, mającego na celu popieranie przemysłu ojczyzostego. Działalność w tym kierunku należy powitać gorąco i z uznaniem poprzeć. Pominąwszy cel materialnego podniesienia dobrobytu drobnych przemysłowców równocześnie osiąga ona idealną patryjotyczną korzyść, wydobywając nasz przemysł ojczyzosty z pod zalewu obcych, po większej części wrogich nam niemieckich przemysłowców. Sekcja uznała urządzenie wystaw jako najlepszy środek do osiągnięcia tych celów, ma on bowiem na celu zapoznanie publiczności z wytwórcami i ich towarami, a tym samym ułatwienie tym ostatnim zbytu. Pierwszym takim krokiem była zeszłoroczna wystawa gwiazdkowa a niezwykle liczne zgłoszenia drobnych przemysłowców świadczą najlepiej o potrzebie zapośredniczenia między nimi a publicznością. To zachęciło komitet do urządzenia drugiej takiej wystawy, która odbędzie się w połowie grudnia. Nie wątpimy, że społeczeństwo nasze szczególnie wobec ciągłych ataków zmierzających do zagłady polskości, pojmie doniosłość akcji, wychodzącej z pośród kobiet naszych, że zrozumi iż nabywając wyroby przemysłu właśnie tych drobnych przemysłowców daje im pracę, zarobek, powstrzyma w wielu wypadkach ludzi przedsiębiorczych od wychodźstwa i w dobrze zrozumianym interesie własnym będzie do poparcia tej akcji się przyczyniać. Z naszej strony życzymy tej pracy jak najrychlejszych i najobfitszych owoców.

Nowy przystanek kolejowy. Dnia 15 grudnia 1902 otworzy się na torze kolei Chabówka-Zakopane pomiędzy stacjami Chabówka i Raba wyznia przystanek osobowy Rokiciny dla ruchu osobowego i pakunkowego.

Gabryelski (Kraków) kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina i harmonje — krajowe i zagraniczne — nowe i przegrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

Repertuar teatru miejskiego.

We wtorek 8 grudnia: Koncert Genay Bellincieni.
We środę 9 grudnia: „Małżeństwo na próbę“, krotchwila ze śpiewami w 3 akt. Karola Geró.
We czwartek 10 grudnia: „Cień“, dramat w 3 akt. Wilh. Feldmana.

Wystawa artystów czeskich.

Istnieje w Pradze stowarzyszenie artystyczne, zwane „Manes“ od nazwy znakomitego czeskie-

go malarza, które odpowiada mniej więcej naszej „Sztuce“. Członkowie „Manes“ urządzają periodyczne wystawy, z których ostatnia gościła niedawno w secesji wiedeńskiej i zdobyła bardzo pochlebne uznanie krytyki niemieckiej. Obecnie cały zbiór dzieł członków „Manes“ przewieziono do Krakowa i wystawiono w salach Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych. Otwarcie odbyło się w sobotę w gronie miejscowem, gdyż przedstawiciel czeskich artystów, p. Uprka, nie przybył. Wystawa obejmuje 132 numera, obrazy i rzeźby i jest ze wszech miar zajmującą. Zanim nasz referent artystyczny zda sprawę z tej wystawy, możemy tylko nadmienić, że świadczy ona o wysokim poziomie sztuki czeskiej i znacznym jej rozwoju. Wszystkie obrazy są bardzo starannie wykończone i wogóle strona techniczna nie pozostawia nic do życzenia. Co do kompozycji, nowych pomysłów nie zdołaliśmy spotrzeć, zresztą, podobnie jak u nas, przeważają studja, krajobrazy i portrety. Od całości odróżnia się bardzo wybitnie rzeźbiarz Bilek, którego wielkie płaskorzeźby świadczą o bujnej i poetycznej fantazji artysty. Mała rzeźba w drzewie „Boża orka“ jest w pomysł i wykonaniu prawie arcydziełem. U innych artystów brak może cokolwiek oryginalności i znać silny wpływ zachodniej sztuki: niemieckiej i francuskiej.

Bardzo sympatycznym jest Uprka, który w swych kompozycjach, zaczerpniętych z życia ludu czeskiego, a nawet w technice, przypomina Włodzimierza Tetmajera; jest on od naszego artysty delikatniejszy, ale mniej realny i mniej silny w kolorycie.

Publiczność bardzo licznie i bardzo dokładnie zwiędzała wystawę przez oba dni świąteczne, narzekając tylko na rozmieszczenie obrazów, zupełnie niezgodne z układem katalogu.

Z TEATRU.

Teatr miejski.

„Małżeństwo na próbę“, krotchwila w 3 aktach K. Geró.

W niedzielę wieczorem dał teatr miejski krotchwilę ze śpiewami p. t. „Małżeństwo na próbę“. — Pomysł literacki tej sztuki jest nie wyszukany. Młody wiedeński bon vivant Leopold wyłudza od dłuższego już czasu pieniądze od bogatych stryjostwa z prowincji na rachunek urojonych wydatków na ślub, koszta utrzymania domu, na przyszłe na świat dziecko i t. d, podczas, gdy jak był, tak jest kawalerem, a pieniądze rozmienia na szampań i wesołe życie. Ale oto stryjostwo ogłaszają swój przyjazd do Wiednia, by się zapoznać z młodą panią Leopoldową i „wnukiem“. Naturalnie rozpacz. Należy w przeciągu kwadransa wyszukać żony i dziecka.

Od czegoż krotchwila! Z pomocą przyjaciela, sierżanta, straży ogniowej wszystko się układa. Leopold bierze w posiadanie dom, na kilka dni wolny po odjeździe komicznej jakiejś pary — nawija się młoda dziewczyna, siostra sierżanta, strażak sprowadza z ulicy jakieś niemowlę — następuje szereg bardzo zabawnych scen, opartych na podstawie owego małżeństwa „na próbę“. Zawiła naturalnie nie brak. Zjeżdżają prawi właściciele mieszkania. Awantura.

Leopold jednak podczas próbnych dni małżeństwa rozkochał się na zabój w swej „żonie“ — no i kończy się sztuka naturalnie małżeństwem. Nie jednym, bo i epizodyczne pary łączą się szczęśliwie.

Humor i werwa artystów naszej sceny pp.: Wójcickiej, Szczurkiewicz, Walewskiego, Pawłowskiego, Sokoliczówny, udatne kuplety pp.: Czechowskiej, Senowskiego i Kosińskiego, piękny śpiew p. Ordonówny utrzymywały widzów cały wieczór w wesołym przyjemnym nastroju.

„Cień“, sztuka w 3 aktach przez W. Feldmanna.

Przesunął się „Cień“ u p. Feldmanna przez scenę krakowską, nie pozostawiając na niej zbyt widocznych śladów. Brak tej sztuce przedewszystkiem głębszego interesu, gdyż już od połowy pierwszego aktu cokolwiek przenikliwszy słuchacz potrafi się domyślić dalszego przebiegu i rozwiązania, — a powtórę, psychologia głównych postaci jest zupełnie szablonowa i powierzchniowa. Akcja jest tak wątpliwa, że, aby wypełnić trzy akty musiał autor wprowadzić kilka epizodów zupełnie niepotrzebnych, a bardzo niezręcznie wplecionych, jak n. p. scena błogosławieństwa.

Nie brak dialogowi pewnej potoczności, a styl jest starannie opracowany. Całość jednak, to tylko poprawna robota publicystyczna, pozbawiona natchnienia i dramatycznego napięcia.

Grano „Cień“ nieosobliwie. Pani Wysocka w roli nieszczęśliwej bohaterki, miała momenta prześliczne, ale i ona nie uniknęła melodramatycznych efektów, w które sztuka obfituje. Prócz

tego zdaje się, że znakomita artystka jest cokolwiek przepracowana: nie dźwiga się bezkarnie całego repertuaru dramatycznego, prawie bez wypoczynku. tem bardziej, że i talent pozłwiania się ma swoje granice.

Powierzenie wielkiej roli rezonera sztuki p. Zawierskiemu jest błędem nie do darowania. Z prawdziwą sympatją obserwujemy rozwijający się talent młodego artysty, wielką jednak kryzwę wyrządza dyrekcja, powierzając mu role, przekraczające jego siły i zupełnie dla niego nieodpowiednie. Banalną postać narzeczonego odegrał poprawnie p. Sosnowski.

Charakterystyczną matką była p. Kosmowska. Całość wyszła błado, wina to jednak raczej autora, niż artystów.

Wiec narodowy.

W niedzielę odbyło się we Lwowie posiedzenie wydziału wykonawczego wiecu narodowego, na które przybyło 30 członków, między innymi z zamiejscowych członków pp. Konopiński, Roter, Dworski, Balicki, Bojko, Rayski, Potocki, Gniewosz Władysław, Bernadzikowski. Komisje sekcyjne zdały sprawę z dotychczasowych czynności przygotowawczych, przyczem okazało się, że poszczególne kwestje, mające być na wiecu roztrąsane, są już przydzielone różnym referentom.

Termin do nadsyłania eleboratów wyznaczono do końca stycznia 1903. Referaty lub ich dokładne streszczenie rozpatrywać będą następnie sekcje i zadają o nich sprawę pełnemu komitetowi, który poweźmie uchwałę co do ich dopuszczenia lub zmodyfikowania, komitet bowiem dąży do tego, aby wszelkie sporne szczegóły z wiecu wykluczyć i zgodne rezolucje wiecowi przedłożyć.

W sprawie wniosku p. Wysłoucha o zwłanie konferencji przedstawiceli stronnictw politycznych Towarzystw i prasy, przyjęto kwestjonariusz, opracowany przez sekcję organizacyjną i poruczono prezydium komitetu, by ten kwestjonariusz rozesała, a na podstawie zebranego w ten sposób materiału, komitet wiecowy później zadecyduje, czy te konferencje odbyć się mają przed wiecem, czy dopiero po wiecu.

Do komitetu wiecowego wydelegował parlamentarny klub centrum posła Jana hr. Potockiego.

Strejk aptekarski rozpoczął się w niedzielę da. 7 b. m. O godzinie 12 w południe wszyscy farmaceuci opuścili swoje stanowiska i rozpoczęli te pierwsze swoje bezrobocie.

Prace w ośmiu aptekach objęli właściciele, w trzech prowizory, jeden uczeń i jeden magister, który pozostał w aptece ojca. Strejkujący zbrali się na naradę w Stowarzyszeniu farmaceutów „Unitas“ i ogłosili odezwę do publiczności. W aptekach tutejszych wyrabia się dziennie przeszło 700 płatnych recept.

We Lwowie strejk jest również ogólny i także robotę objęli przeważnie właściciele.

O ile obsługę apteczną pełnią osoby choć cokolwiek ukwalifikowane strejk może nie pociągnąć za sobą gwałtownych następstw, o ile jednak będą dopuszczeni robotnicy na przede przyjęci i zupełnie nieobznajomieni z receptami, mogą zajść niebezpieczne pomyśli.

To też w interesie publiczności, właściciele i prowizorów życzyć należy, aby strejk ustał jak najprędzej, aby czynniki kompetentne nie ustały w usiłowaniu doprowadzenia do porozumienia i zgody. Jesteśmy przekonani, że właściciele aptek poczynią wszystkie uprawnione ustępstwa, a nie przypuszczamy, aby pp. prowizory oddali się pod socjalistyczną komendę i do sprawy czysto ekonomicznej wprowadzili czynnik polityczny.

Jeden z naszych współpracowników udał się do p. Mikuckiego, właściciela apteki „pod koroną“, celem zasięgnięcia bliższych szczegółów co do przebiegu strejku aptekarskiego w Krakowie.

W Krakowie strejk prowizorów aptecznych jest prawie powszechny. Z nielicznym wyjątkiem tych prowizorów, którzy mają sobie oddane apteki pod osobistą odpowiedzialnością, wszyscy pracownicy zajęci opuścili.

Publiczność jednak na tem zupełnie nie traci. Od niedziel w południe pracują właściciele aptek sami, przybrawszy sobie do pomocy aptekarzy, którzy bawią w Krakowie na stałym pobycie oraz wykwalifikowane są chwilowo bez zajęcia. W pierwszych chwilach sytuacja była krytyczną ale obecnie poprawiła się prawie zupełnie, tak, że na 27 pracowników, którzy apteki opuścili, obecnie zastępczo pracuje 25.

Aptekarze nie saoczywali dotychczas jeszcze z prawa pozwalającego im w razie braku sił, posługiwać się t. zw. personelem technicznym, to znaczy zatrudniać siły niewykwalifikowane jeszcze, do robot technicznych, jako to zwijanie proszków, pigulek i t. d. W razie oparcia się na tem prawie, właściciele aptek, jak twierdzą, i miesiąc i dłużej strejk przetrzymać potrafią.

Zdaniem właścicieli aptek, strejk powodzenia mieć nie może.

* * *

Z Redakcji „Kroniki farmaceutycznej“ otrzymujemy następujące informacje:

W samym Krakowie strejkuje 28 pomocników, w Podgórzu 4.

W zwykłych warunkach pracują: magistrów farmacji, dysponentów (asystentów) i starszych aspirantów 32, właścicieli, dzierżawców, zarządców 12, razem ukwalifikowanych, t. j. odpowiedzialnych za swą czynność osób 44.

Ten personal załatwia dziennie w Krakowie przeszło 700 recept płatnych t. j. dla osób prywatnych, przeszło drugie tyle dla instytucji kas chorych (miejska, powiatowa, fabryki, koleje i t. d.), klinik (4), szpitali (n. p. św. Ludwika, izraelitzi i t. d.), domów zdrowia, dla ubogich miasta, akcyzy itd. itd. wynosi około 2100 ordynacji dziennie. Wskutek tego wypada przeciętnie na jedną ukwalifikowaną osobę około 50, oprócz bardzo rozwiniętej w aptekach krakowskich sprzedaży środków dozwoionych t. zn. odręcznej t. j. specyfików, kosmetyków, maści, kropli, ziół, wód mineralnych i t. d. utrudniająca jednocześność pracy receptariusza.

Najwiękza czynność w aptekach krakowskich jest rano od godz. 8 do 11, w godzinach południowych (instytucyj) i popołudniu podczas i po godzinach ordynacyjnych lekarzy, prawie do godziny 8 wieczorem.

Obecnie (tj. od 7 grudnia) pracują z dawnego personalu: właściciele (Prón, Rozenberg, Wiszniewski, Redyk, Mikucki) 5, dzierżawców (Jahr, Macudziński, Horbor et Doskowski, Gorzęcki) 5, zarządców (Sygietyński, Grabowski, Marciszewicz) 3, jeden magister (R-dyk), jeden dyspensant (Pooten), czyli razem osób 15.

Zarekutowano byłych właścicieli od szeregu lat szeregu lat nie wspólnego z tym zawodem nie mających (Wilezyński, Borkowski b. red. „Djablu“ i Sobierajski) 3, nowych aspirantów 2, właścicieli aptek (Sankau z Makowa, Jezierski z Starego Sącza i Szczawnicy, Lesikowski z Krakowa) 3, prawnika (Piekoskiński) 1, egzektora podatkowego z magistatu (Wiśniewski) 1, podobno farmaceutkę (nieznanego nazwiska) z Warszawy 1, czeladnika introligatorskiego (Otowski) 1. Oprócz nieokreślonej liczby parobków t. zw. laborantów, czyli razem osób 12.

Z tak zebranego i doborowego personalu na jedną osobę wypada ordynacji lekarskich blisko 100 (!) nie licząc odręcznej sprzedaży.

Oprócz tego zaznaczyć wypada, że na zorganizowanie się w rozkładzie leków w oficynie i utensylji, należy stracić przynajmniej tydzień czasu w normalnych warunkach, redyżury łonne pełnią teraz sami pracodawcy bez przerwy, gdyż personal 2 kategorii jest dochodzący.

Kronika literacko-artystyczna.

* Gemma Bellincioni, jedna z najznakomitszych współczesnych gwiazd operowych, wystąpi dzisiaj we wtorek w koncercie, który w teatrze miejskim urządza dyrekcja Filharmonji lwowskiej. Znakomita śpiewaczka występowała obecnie na scenie teatru Wielkiego w Warszawie, przyjmowana tam nader przychylnie przez krytykę i publiczność. Na koncercie wtorkowym śpiewać będzie Bellincioni arje z oper „Tasera“, „Mefistofeles“ i „Cavalleria Rusticana“, a nadto kilka pieśni z repertuaru włoskiego.

TELEGRAMY.

Sprawa kanałowa w Galicji.

Lwów 9 grudnia. „Dziennik Polski“ donosi, że Wydział krajowy odniósł się obecnie do ministra dla Galicji dra Leonarda Pięta i preza Koła polskiego Jaworskiego z prośbą o wywarcie wpływu, ażeby rząd na budowę kanałów w Galicji wstawił do preliminarza państwowego na rok 1904 pierwszą ratę 20 milionowej bezprocentowej pożyczki dla Galicji, w kwocie jednego miliona koron.

Kradzież pocztowa.

Lwów 9 grudnia. Ze Szczerca doniesiono w drodze telegraficznej tutejszej policji, że z kasy tamtejszego urzędu pocztowego skradziono wczoraj 1200 koron w znaczkach pocztowych.

Mianowania i odznaczenia.

Wiedeń 9 grudnia. „Wiener Ztg.“ ogłasza: Cesarz nadał radcy dworu w ministerstwie spraw wewnętrznych Fryderykowi Pieńczykowi skiemu krzyż kawalerski orderu Leopolda.

Cesarz zamianował sekretarza minister. spraw zewnętrznych Włodzimierza Decykiewicza radcą sekcijnym.

Prezydent gabinetu, jako kierownik min. spraw wewnętrznych zamianował sekretarza starostwa Rudolfa Stankiewicza i komisarza Zygmunta Zeleskiego wicesekretarzami ministerstwa w ministerstwie spraw wewnętrznych.

Carski rozkaz dzienny.

Petersburg 9 grudnia. Z okazji 25-letniej rocznicy bitwy pod Plewną wydał car z Liwadji do armii i floty rozkaz dzienny, w którym wspomina o carach Aleksandrze II i III, oraz o poległych bojownikach, a który kończy słowami, że gdyby dla ojczyzny miał nadejść czas próby, sławą okryta armia i flota wytrwają dzielnie przy tronie i ojczyźnie.

Cesarz Wilhelm jako kapelmistrz.

Berlin 9 grudnia. Z Neudeck donoszą, że podczas odbywającego się tam bankietu oficerskiego, polecił cesarz Wilhelm orkiestrze wojskowej, ażeby grała staro-hanowerskie marsze, a podczas tego sam chwycił za pałeczkę kapelmistrza i ku ogólnemu „zachwytowi“ współbiedniaków przedstawił im się... w roli dyrygenta.

Awantura parlamentarna i pojedynki na tle sprawy Humbertów.

Paryż 9 grudnia. W parlamencie przyszło do bardzo burzliwych scen podczas dyskusji nad interpelacją w sprawie głośnej rodziny oszustów Humbertów. Poseł Syveton zarzucił ministrowi sprawiedliwości Valle kłamstwo, wskutek czego Izba uchwaliła wykluczyć Syvetona z posiedzenia i straż wyprowadziła go z sali, ostatecznie 336 głosami przeciw 136 uchwalono porządek dzienny przychylny dla rządu.

Paryż 9 grudnia. P. Syveton posłał ministrowi Valle swoich sekundantów.

Z budżetu francuskiego.

Paryż 9 grudnia. Podatki pośrednie przyniosły w listopadzie o 1,147.000 fr. więcej jak preliminowano, a o 7,397.000 fr. więcej jak w listopadzie r. z.

Polityczny pojedynek.

Paryż 9 grudnia. Dzienniki donoszą, że pojedynek między ministrem sprawiedliwości a nacjonalistycznym deputowanym Syveton odbędzie się w Luksemburgu. Minister sprawiedliwości złoży prawdopodobnie na przeciąg dwóch dni swój portfel, który tymczasowo obejmie Combes.

Uczczenie Björnsona.

Chrystjanja 9 grudnia. Z okazji rocznicy urodzin Björnsona zebrała się nader licznie publiczność; nadto przybyły liczne deputacje; przysłano ordery, między temi od narodu duńskiego 230.000 podpisów.

Trzęsienie ziemi.

Catanzaro 9 grudnia. Wczoraj około godz. 4-tej zrana dało się tu dwukrotnie uczuć trzęsienie ziemi.

Śmiertelny pojedynek.

Steinamanger 9 grudnia. Wczoraj przy licznych udziale publiczności odbył się pogrzeb poległego w pojedynku z Stiederem adwokata Eksnassza. Stieder znajduje się we więzieniu śledczym. Sekundantów ponownie przesłuchiowano, gdyż okazało się, że ani długość ani kaliber pistoletów nie był jednakowy.

Reformy w Hiszpanji.

Madryt 9 grudnia. Stosownie do programu nowego gabinetu obie Izby zostaną natychmiast odroczone a następnie rozwiązane. Nowe wybory odbędą się w kwietniu przyszłego roku. Rząd będzie zachowywał prawa stowarzyszenia się i zgromadzeń, będzie jednak nieubłaganie występował przeciw wszelkim naruszeniom spokoju. Zarządy rad jeneralnych i municypalnych doznają reformy w kierunku decentralizacji. Odnośnie do kwestji skarbowej obrat sobie Willaverdes za zadanie, doprowadzić przedewszystkiem do równowagi w budżecie. Marynarka zostanie zreorganizowaną, flota zaś doprowadzoną do należytego znaczenia.

„Mody paryskie“

najtańsze i najlepsze pismo dla kobiet — zawierające dodatki powieściowe, oraz wszelkie tablice krojów, mogą przenieść abonamenci „Głosu Narodu“ po niższej cenie — 90 centów kwartalnie.

Kalosze, Parasole, Płaszcz gumowe, Pleidy ang.

poleca Skład kapeluszy i Bielizny męskiej

5878

Zdzisława ZDANOWICZA

w Krakowie, ul. Sławkowska L. 8, vis-a-vis Hotelu Saskiego i Grand.

Tylko co wyszło wydanie drugie broszury pod tyt.:

Tajemnice Talmudyczne

wydał **W. GRUSZEC I.**
Do nabycia w księgarni katolickiej **Dra Wład. Miłkowskiego** w Krakowie
Rynek L. 30, telefonu Nr. 418.
Cena egzemplarza 60 hal. a z przesyłką pocztową o 10 hal. więcej. 6133

Posada korzystna

zarządcy zamku może być odstąpiona katolikowi, posiadającemu od powiednie kwalifikacje, okazałej powierzchowności i w sile wieku. Blizsze szczegóły udzieli J. K. Orzechowski ul. Długa L. 4, Kraków. 6119 2 3

W Krakowie ustnie, na prowinyl listownie
Wykłady Buchalteryi
rachunkowości państwowej etc. i języków nowożytnych. Lekcje próbne gratis. 6135 5 0
Zakładanie, regulowanie i bilansowanie ksiąg handlowych
B. F. Paszkowski i K. Rudzki
Kraków, ul. Batorego L. 22.

Precz z obcymi fabrykatami!

CYKORYE KRAJOWA

we wszelkich gatunkach pod gwarancją prawdziwości i najlepszej jakości
poleca 6059

Fabryka surogatów kawy J. br. ROMASZKANA w Horodence.
Żądajcie we wszystkich handlach tylko cykoryi z Horodenki!

Biedna matka

z czworgiem małoletnich dzieci, której mąż od kilku tygodni leży chory, nie mająca najmniejszej z nikąd pomocy, prosi litościwe serca o jakakolwiek pomoc celem uniknięcia śmierci głodowej. Łaskawe choćby najskromniejsze datki prosi nadsyłać pod adresem: Eleonora Kcwnacka Grzegorzki L. 112, dom p. Heubluma. 2 3

Tania Kawa

5 kilo woreczki surową i paloną wysyła eksportowa firma franco każda stacja

Fr. Horejs Praga

Pstrosová ul. 219, II. założony 1848
5 kilo wybor. złota Menado . zlr. 8—
5 kilo „ ziel. Ceylon 8—
5 kilo „ „ Manilli 7-50
5 kilo „ „ złot. Jawy 7—
5 kilo „ „ perłowy Santos . 6-50
5 kilo „ „ pośledn. Santos . 6—
Wszystkie gatunki co dzień świeżo palone z poręczeniem tożsamości gatunku. Cenniki przesyła franco. Jedna próba wystarczy, aby zostać stałym odbiorcą. 6072 6 10
Elektryczne palenie kawy.

Zarząd pasieki A. Kraińskiego

w Jezierzanach, obok Czortkowa wysyła 5908 10 15
wyborny lipcowy **miód prasny** w 5-kilowych blaszankach franco za pobraniem 7 kor. Wysyła również miody pitne odszczególnione na wystawach a to: Maliniak, Dereńiak, Porzecznik, Poziomczak, Wiszniak i Agrestniak, w 5-ciu kilowych blaszankach, wszystko opłatnie za cenę 6 Kor. 20 h.

Grzybkisz Litwy

Od dawien dawna ze swej dobroci i zapachu znaną prawdziwą **HERBATĘ ROSYJSKĄ** zbioru majowego poleca **HANDEL 5541**
W. ADAMOWICZA
W BROADACH na pograniczu rosyjskiem.
1 funt „FAMILIUNEJ“ b. dobrej Zlr. 1-40
1 funt „MELANGE DE MOSKAU“ w oryg. opak., najlep. 2-50
1 funt „IMPERYAL“ cesarskiej w oryg. opak. 3-50
1 funt „OKRUCHOW“ z najlepsz. herbat kwiatowych 1-20
KAWA CEYLON znakomita 5 kilo franco 9—
tegoroczne prawdziwe aromatyczne pół kilo 1-40

KSIĘGARNIA, SKŁAD i WYPOŻYCZALNIA NUT D. E. FRIEDLEINA

Założona w roku 1796
w Krakowie, Rynek główny L. 17, Nr. telefonu 452
poleca 6162 4 0
z powodu zbliżającego się **św. Mikołaja i Gwiazdki** bogato zaopatrzonego sortyment książek na podarki dla wszelkiego wieku.
Dla młodzieży szkolnej posiada na składzie:
Ładny wybór GLOBUSÓW od ceny Kor. 1-50.
Na żądanie wysyła katalogi książek na podarki i wszelkich innych. Dokładny katalog wydawnictw, czasopism oraz warunki wypożyczalni nut.

Ważne doniesienie

dla smakoszy Piwa i wybornej kuchni.
Z dniem 1 Grudnia 1902 została
Piwiarnia Trzcinińska wraz z Restauracją przy ul. Szewskiej

kompletnie odnowiona i zarząd Piwiarni jakoteż Restauracji objął jeden z najzdolniejszych w tym zawodzie kupców pan Józef Zbysławski który daje rękojmię, iż zakład ten prowadzony będzie zupełnie według ówczesnych wymagań Sz. P. T. Publiczności.
Polecimy nasze znakomite piwa jak **Export Bawarski Marce i Porter**, kuchnia zaś jest zaopatrzona o każdej porze, jak śniadania, obiady i kolacje w dobrowolne potrawy, sporządzane czy sto, smacznie i zupełnie na sposób domowy, przystępnie wszystkie potrawy liczy się bardzo tanie. **Bufet** zaś zaopatrzone w setki różnych przysmaków tak mięsnych jak i roślinnych, lokal przodujący czystością. Prosimy o poparcie krajowego wyrobu piwa a naszym staraniem będzie Sz. P. T. Publiczność pod każdym względem zadowolnić.
6178 1 0 Z poważaniem
ZARZĄD.

Jedyny w Galicyi
Największy Skład Kul Bilardowych z kości słoniowej jakoteż z imitacji, o 10% taniej od pozagranicznych.
Wyrób własny, wykonanie znakomite, bez konkurencji.
Wszelkie PRZYBORY BILARDOWE jakoto: kije, skórki, krede, nalepki i t. d.
WYBOROWY SKŁAD CYGARNICZEK piankowych i bursztynowych, fajek i cybuchów, tudzież wszelkich wyrobów tokarskich. 5612
JAN BAJER
Zakład i pracownia wyrobów tokarskich
Kraków, ul. Grodzka 10. (Nr. telefonu 321).

BAZAR KRAJOWY W KRAKOWIE
róg Rynku głów. i ul. Brackiej L. 20
POLECA
MAKATY ANDRYCHOWSKIE
Chodniki i Kilimy
Gliniańskie, Tarnopolskie i z Nowego Sącza
Portyery kilimowe i serwety. 6137 8 0

Na kawałeczek cukru bierze się według potrzeby 20—40 kropli
Balsamu A. Thierry
zaopatrzonego zielonym znakiem ochronnym i zakorkowanego kapsłą z wyściętą firmą: **Jedynie prawdziwy**. Balsam ten działa pospiesznie we wszystkich wypadkach, nietylko wewnątrz lecz i zewnętrznie oczyszczając rany. Pożąd. opłatnie 12 małych lub 6 dużych flakonów 4 Kor.
Aptekarz Thierry (Adolf) LIMITED Schutzengel Apotheke in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.
Wystrzegać się należy naśladowań i uważać na zielony znak ochronny „Zakonnica“ zarejestrowany we wszystkich krajach cywilizowanych. 6001 1 0

Folwarczek

76 mórg (w czem 6 mrg. łąk) w ziemi podolskiej 1-szej klasy, skomasowany przy szosie, 3 km. od drugiej stacyi kolei za Lwowem, — jest wraz z budynkami murowanymi i zasiewami oziemi, oraz dochodem suchym 200 Kor rocznie — po przeciętnej cenie 500 Kor za mórg **do sprzedania**. Reszta długu bankowego wynosi około 12.000 koron. — Wiadomość: Franc. Strycharz Podgóry p. Zadworze koło Lwowa
3518 2 0

Księgarnia, skład i wypożyczalnia nut S. A. KRZYŻANOWSKIEGO W KRAKOWIE

poleca
„HOROSKOP“
pamiętnik ze skarbcza poczyi polskiej ułożyła **Wanda Żeleńska**, wydanie II powiększone (służyć może za album autografów)
Cena egzemplarza w ozdobnej oprawie Kor. 4—
ze złoconym brzegiem 5—
z przesyłką pocztową 45 hal. więcej. 5857
Do nabycia we wszystkich księgarniach.

ODPOWIEDNI PODAREK NA GWIAZDKĘ!!!

Ciągnięcie nieodwołalnie **Główna wygrana 40.000 Koron.**
15 Stycznia 1903
Losy Loteryi Przemysłowej do nabycia we wszystkich kantorach, oraz w Administracji „Głosu Narodu“ 6084 6 0
po 1 Koronie

Dla Pp. P. T. Aptekarzy i Droguerzystów

oraz innych osób do objęcia we wszystkich miejscowościach Galicyi, Śląska i Bukowiny korzystnymi warunkami i zastępstwo 6079 4
Zakładu desinfekcyjnego „Nuntia“
Zgłoszenia: „NUNTIA“ Kraków, ul. Starowiślna L. 8.

Zakład Pogrzebowy Jana Wolnego

jedyny na Kraków, posiadający własny wyrób trumien.
Główny zakład pogrzebowy i fabryka przy ul. św. Tomasza L. 4, tuż przy Placu Szepeńskim
Telefon Nr. 331. 6136
Filia znajduje się przy ulicy Koperntka L. 6.
Zakład urządza pogrzeby od najwspanialszych do najskromniejszych po cenach nader umiarkowanych, jak również urządza takowe na spłaty w ratach miesięcznych.
Zakład pośredników żadnych nie utrzymuje i nie wysyła.

Każdy Fersan-Kakao

powinien zgłosić się do przyjęcia agentury dla jednego z najstarszych domów bankowych do sprzedaży dozwolonych losów państwowych. Spłaty na raty. Najwyższa prowizja, zaliczka, ewentualnie stała pensja. — Oferty pod literami: „E. O. 8711“ odsyłać do firmy **Haasenstein & Vogler, Wien.** 5610 8 10
zawiera główne składniki żelazo, białko i fosfor, znakomity a niezrównany dek odżywczy i wzmacniający w dniach, niedokrewności i wszystkich stanach osłabienia. Fersan kakao psuje zębów, podnieca apetyt i nie wzdaje żadnego szkodliwego działania na żołądek i kiszki, czem się odróżnia od wszystkich przetworów zawierających żelazo, przeto jest polecany przez lekarzy. — Tylko w oryginalnych opakowaniach po 1/2 kilo do nabycia w aptekach. — Cena kartonu 2 K. 75 h.
Główny skład na Kraków i okolice drogueryi **Franciszka Zopotha** i ulica Sienna 12. 6019 4

Dla Pp. Studentów

bardzo tanie mieszkania ze stołkami lub bez. w domu **św. Rodziny** ul. **Pędzichów 15.** — Wiadomości tamże, w Zarządzie Zakładu. 5982 1 0